Україна починається з тебе

№ 18 (239) Жовтень 2015 E-mail: chaspress@ukr.net

Миру, добра та любові всім нам!

Дорогі захисники України!

У світлий день Покрови Пречистої Богородиці, яка українцями завжди вважалася заступницею і покровителькою, відзначаються ще два чудових свята - День козацтва та УПА.

Логічно, що нарешті саме цей день названо Днем захисника України.
Недарма саме в день українських героїв, козаків та упівців, ми вітаємо наших захисників.
Традиційно саме у свято Покрови Пресвятої Богородиці українці вшановували та славили воїнів-захисників. І така традиція бере початок ще з часів Київської Русі.
Оберігає Пресвята Богородиця й нинішніх воїнів. Вони та й уся Україна, підносячи руки до небес, прохає у Всевишнього миру. З такими молитвами у день великого християнського свята звертатимуться священнослужителі та віряни кожного храму.
14 жовтня, День захисника України, стане одним з найбільших державних свят. Святом нескорених лицарів Землі української, бо попри всі негаразди дух українського народу не вдається зламати жодному з ворогів.
Нині завдання кожного українця - продовжити справу наших славних захисників за повне визволення країни, відстоювати честь і гідність, вболіваючи за долю України.
У цей буремний рік боротьби за рідну землю маємо здобутки новітніх патріотів, борців АТО, які зупинили наступ агресора.
На захист України сьогодні постав практично кожен. Тому захисники - це всі українці, всі небайдужі, свідомі громадяни, які працею, сумлінною професійною діяльністю, волонтерською роботою забезпечують економічний, гуманітарний, інформаційний захист держави. Всі, хто вболіває за її долю, подальше майбутнє й працює на її благо та розвиток, допомагає бійцям на сході, опікується родинами військовослужбовців та загиблих Героїв.
Це свято має стати виявом поваги та шани захисникам нашої Батьківщини, її суверенітету й територіальної цілісності.
Саме у такий складний час, а особливо у період інформаційного протиборства з агресором, слід працювати й над формуванням активної позиції у наших співвітчизників, зміцнювати в суспільстві почуття гордості за героїчне минуле України та здобутки сьогодення.
У цей величний день віддаймо нашу Батьківщину під Покров Божої Матері та спільній молитві нині просімо прозріння, миру, єдності і злагоди для всього українського народу. Хай постане держава національної перемоги і справедливості.

Миру, добра та любові всім нам!

Слава Україні! Слава захисникам України!

З пошаною
Голова Народного Руху України
Василь Куйбіда

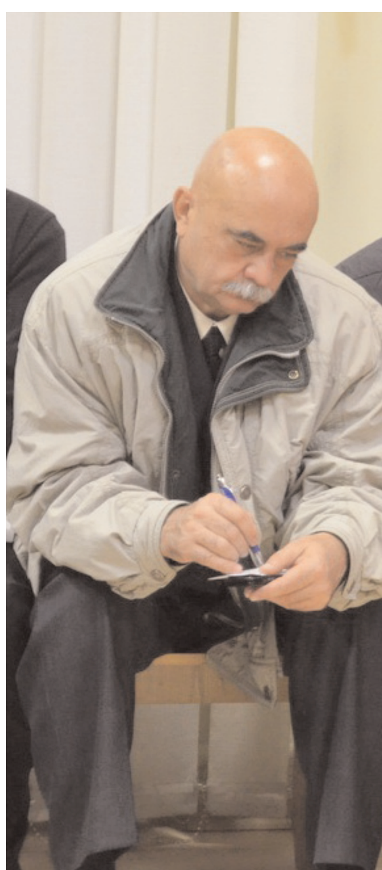

Голова Народного Руху України Василь Куйбіда:

Ми йдемо до людей за підтримкою, аби зробити те, чого потребує українська громада"

Під час зустрічі в Івано-Франківську Василь Куйбіда провів прес-конференцію, на якій підтримав кандидатів від НРУ до обласної ради і схвалив районні виборчі списки.

Участь у заході взяли лідер Народного Руху України Василь Куйбіда, голова Івано-Франківської крайової організації НРУ Ігор Шумега, голова Всеукраїнського братства ОУН-УПА і колишній міський голова Івано-Франківська Богдан Борович, завідувач кафедри українознавства Івано-Франківського Національного медичного університету Володимир Качкан, "кіборг" з Донецького аеропорту Тарас Кукуляк, кандидати у депутати місцевих рад різних рівнів і представники ЗМІ.

Учасники прес-конференції упевнені: головне завдання зараз - виграти війну з Росією. А ще - плекати патріотизм.

"Є час розкидати каміння, а є час його збирати. Сьогодні - найвищий час. На жаль, від влади реформ ми так і не дочекалися. До списку Народного Руху увійшли особистості - люди, які у своєму житті зробили багато. Тому декларуємо, що будемо стояти на сторожі української мови і культури", - сказав В. Куйбіда.

Голова крайової організації НРУ Ігор Шумега розповів про виборчий список кандидатів до обласної ради. "У нашому списку немає перебіжчиків часів Януковича та олігархів. Проте є академіки, професори, доценти і бійці АТ" - запевнив І. Шумега.

Голова Конгресу українських націоналістів Богдан Борович відзначив: "Ми йдемо на вибори, аби відстояти національну справу". Його слова підтримав і завідувач кафедри українознавства ІФНМУ Володимир Качкан, який упевнений, що концептуальні засади патріотизму треба передати для людей. Свою підтримку Народному Руху України висловив і "кіборг" Тарас Кукуляк.

Ми йдемо до людей за підтримкою, аби зробити те, чого потребує українська громада", - підкреслив Василь Куйбіда.

Після прес-конференції Голова НРУ Василь Куйбіда разом з головою Івано-Франківської КО НРУ Ігорем Шумегою та заступником голови, керівником Управи КО НРУ Ярославом Єфімчуком відвідали Косівщину, де взяли участь у зустрічі з виборцями у м. Косів. На ній, після виступів та відповідей на запитання учасники зустрічі, підтримали виборчий список у районну та міську ради та кандидатуру на посаду міського голови Косова від НРУ - Сліпанюка Василя Михайловича.

Прес-служба НРУ

Допомога з намету

На Волині триває кампанія «Намет»

Оновлений та помолоділий волинський Рух не засиджується в кабінетах. Уже тривалий час в обласному центрі діє Центр Юридичної Допомоги, де кожен лучанин може отримати безкоштовну юридичну консультацію. Рухівці охоче допомагають містянам вирішувати наболілі проблеми.

Наразі вирішили розширити поле діяльності та й започаткували кампанію "Намет". Її мета і проста, і зрозуміла: упродовж літньої пори розмістити Центр Юридичної Допомоги в... наметі у людному місці.

- Буває ж, що котрійсь літній людині складно добратися до нашого партійного офісу, а молодятам бракує часу заскочити по допомогу, - пояснює ідею голова волинського Руху Дмитро Климук. - Тож вирішили самі стати ближче до людей. Так би мовити пішли у народ. Хоча роботи вистачало й у офісі. Але ми всі добре розумієсо скільки бід нині звалилося на плечі українців. Інколи без юридичних знань людині неможливо захистити свої права. І ми завжди раді, коли наша допомога стає в нагоді нужденним.

Луцький досвід спонукав рухівців розширити поле діяльності. Рухівські намети з'явилися у Нововолинську, Любешові, Ківерцях , Турійському районі.

- Ситуація складається так, що нам доведеться і надалі розширювати діяльність, - додає Дмитро Климук. - Ріст тарифів, земельні питання, оподаткування нерухомості, безробіття - усе це створює безліч проблем. Життя стане важчим. І наш рухівських обов'язок допомогти людям.

Отож, якщо вам по дорозі трапиться рухівський намет, обов'язково завітайте до нього. Матимете чудову нагоду отримати юридичну допомогу, почитати газету "Час Руху" чи просто узяти візитівку Центру Юридичної Допомоги.

Голова Волинської крайової організації НРУ
Дмитро Климук

«Ріст тарифів, земельні питання, оподаткування нерухомості, безробіття – усе це створює безліч проблем. Життя стає важчим. І наш рухівських обов'язок допомогти людям».

В Івано-Франківську представники політичних сил підписали заяву про спільний похід Народного Руху України на місцеві вибори

В Івано-Франківську представники політичних сил та громадських організацій підписали спільну заяву про спільний похід єдиною політичною силою Народного Руху України на місцеві вибори.

5 жовтня в Івано-Франківську відбулася конференція партії Народний Рух України, на якій представники крайової організації НРУ, Івано-Франківської обласної організації КУН, Всеукраїнського Братства ОУН УПА, Івано-Франківського історико-просвітницького товариства "Меморіал" ім.В.Стуса, Івано-Франківської обласної організації Всеукраїнського об'єднання ветеранів, Івано-Франківської обласної громадської організації Патріот України підписали заяву про спільний похід єдиною політичною силою Народний Рух України на місцеві вибори 25 жовтня 2015 року.

Основним питанням конференції було об'єднання патріотів по всій Україні для досягнення спільної мети - сильної незалежної держави, що є необхідним та невідкладним питанням у теперішній складній політичній та економічній ситуації, в умовах повномасштабної "гібридної" війни російського агресора проти України, коли спецслужби Російської Федерації разом з "п'ятою колоною" Москви надзвичайно активно працюють на розкол України та загарбання наших територій.

"Дуже приємно, що ми в спільному списку Народного Руху України йдемо на вибори до місцевих органів влади для того, щоб гідно представляти наші націонал-демократичні сили, об'єднуючи в собі ті надбання, які здобули шестидесятники, які були в РУХу часів 89-90 років, Конгресу Українських Націоналістів, ту величезну роботу, яку проводить "Меморіал". На мою думку, це об'єднання буде визначальним, точкою опори, яка згуртує у ці важкі часи"", - наголосив голова Івано-Франківської крайової організації НРУ Ігор Шумега.

Представники політичних сил та громадських організацій, які разом з усім національно-свідомим українством виборюли та проголосили 24 серпня 1991 року незалежність Української держави, підписали заяву про спільний похід єдиною політичною силою НРУ на місцеві вибори.

Нагадаємо: першим номером на вибори до обласної ради затвердили голову Івано-Франківської крайової організації НРУ Ігоря Шумегу, а до місцевої ради - завідувача кафедри українознавства ІФНМУ, академіка, професора Володимира Качкана.

"У нас одні з найкращих передвиборчих списків. Серед кандидатів можна побачити одразу 10 професорів і кандидатів наук, два академіки. Водночас, серед нас немає перебіжчиків з інших партій, немає колишніх регіоналів", - додав Ігор Шумега.

Патріарх Філарет нагородив В'ячеслава Чорновола медаллю "За духовність і любов до України"

Указом Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета колишнього голову Народного Руху України В'ячеслава Максимовича Чорновола нагороджено медаллю "За Духовність і любов до України" (посмертно).

Цією нагородою відзначений видатний внесок В'ячеслава Чорновола в розбудову Української Держави.

Нагорода передана на зберігання до кабінету-музею В'ячеслава Чорновола.

Фото: Дмитра Шолоха
Прес-служба НРУ

Торгуємо, а не воюємо

Україна відновила імпорт російського природного газу за ціною, яка випливає з формули 2009-го року з незначною знижкою.

Звичайно, що і формулу ціни в 2009 році, і нинішню незначну знижку, як і всі знижки, починаючи з першого кварталу 2009-го року, Кремль надає Україні не з великої до нас любові, а переслідуючи власні інтереси. Зокрема, так і не зрозуміло чому формула обрахунку ціни не доскональна і не враховує такого важливого параметру, як великі обсяги продажі газу на українському ринку. Звичайно, контрпродуктивно порівнювати ціну для нас з ціною для інших країн, зокрема тих, яким РФ продає газ дешевше, ніж Україні. Адже ціна - питання комерційної таємниці, переговорів тощо.

Крім цього, залишається незрозумілим, зокрема, питання, чому в нашому випадку ціна газу для нас у контрактах не пов'язана з транзитом російського газу через українську територію? І т.д.

Приємним є хіба що те, що домовленості реалізовано на фоні військового перемир'я на українському Донбасі. Безумовно, це перекриває все інше.

Таким чином здійснюється принцип - торгуємо, а не воюємо. Дай Бог, щоб це було назавжди. Аби не гинули люди. Хоча, наприклад, маючи понад 350-річний досвід взаємодії української нації з Москвою, це виглядає доволі неоднозначно.

З іншого боку, треба відверто визнати, що наразі Росія в питаннях газу добилася всього, чого хотіла.

З українського боку не створено і навіть не розпочато створення жодної альтернативи. Зокрема, ми не реалізували так званого "великого реверсу", який за інформацією фахівців-газовиків у 2008-2009-му роках, міг би забезпечувати імпорт газу з заходу до 30 млрд кубометрів за рік (навряд, щоб з тих пір щось радикально змінилося); так і не розпочато створення терміналу для імпорту зрідженого газу (Литва, наприклад, мало дискутувала і вже зробила), тощо.

Як і передбачалося ще у липні-серпні ц.р., комусь було вигідно довести невирішеною ситуацію до початку опалювального сезону і "штовхнути" Україну в газові обійми Москви. Мовляв, без РФ нікуди і ніяк. Хоча варіантів звільнитися від російської газової залежності є кілька.

Кремль, в т.ч. через свою "п'яту колону", продовжує в Україні здійснювати свою тактику: "якщо не вдається підкупити українських патріотів чи патріотичні сили, то треба їх нейтралізувати або дискредитувати і таким чином підготувати плацдарм для реалізації своєї політики".

Богдан Соколовський

У Рівному працюють інформаційні намети Народного РУХу України

Тут можна записатися активістом та відновити членство в партії

Зробити це можна в інформаційних наметах РУХу, які наразі розміщені на майдані Незалежності, на автобусній зупинці біля Рівненської райдержадміністрації (район Пивзаводу), на зупинці напроти ЗОШ №12 (біля супермаркету "Вопак"), на зупинці напроти поліклініки №3 (біля магазину "Макарон"), на вулиці Київській (біля супермаркету "Сільпо", район Автовокзалу) в Рівному. Найближчим часом намети з'являться й в інших мікрорайонах міста. Працюють вони з 9 до 17 години щодня.

Окрім того, в інформаційних наметах можна відновити членство у партії. Тому команда "РУХу" в Рівному звертається до усіх патріотів, які були членами партії у різні роки її існування, або співпрацювали з політичною силою, приходити в інформаційні намети та залишати свої дані для відновлення співпраці з "Народним РУХом України" в Рівному.

Також охочі стати активістами РУХу, або відновити членство у партії, можуть писати нам на електронну адресу ruh.rivne@gmail.com, або ж приходити в офіс партії за адресою: м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, офіс № 414.

На Дубенщині відзначили річницю місцевого РУХу

У вересневі дні буремного 1989 року утворився Народний Рух України. Двадцять шість років промайнули дуже швидко.

За цей час Народний Рух жодного разу не зрадив Україну і українців, у ньому гідно переплелись історія і майбутнє нашої держави. Свідченням цього є урочистості проведені Дубенською міською організацією Народного Руху України з нагоди 26-ліття утворення Народного Руху.

Голова Дубенської міської організації Народного Руху України Наталія Соха звернулася до присутніх з вітальними словами і нагородила рухівців почесними грамотами за внесок у захист і розбудову нашої держави. Привітали рухівців і учні шкіл міста та Дубенський народний хор шанувальників української патріотичної пісні. З такою підтримкою можна з впевненістю сказати - Є Народний Рух - буде Україна.

У Тернополі РУХ влаштував спортивний турнір для молоді

РУХівець, кандидат у депутати до Тернопільської міської ради у виборчому окрузі № 24 Тарас Парило організував турнір з футболу, баскетболу, армреслінгу та інших видів спорту.

Приурочені спортивні змагання до свята Покрови, Дня захисника України та пам'яті полеглих Героїв України.

Захід зібрав не одну сотню небайдужих тернополян, які були нагороджені чудовим настроєм та з користю проведеним часом. Найбільш успішні учасники змагання отримали також різноманітні кубки, медалі та грамоти. Не залишився без нагороди і головний організатор турніру Тарас Парило. Окрім вдало проведеного заходу він також зайняв друге місце у індивідуальних кидках зі стритболу.

Тарас Парило виступив із промовою перед учасниками заходу, зазначивши:

"З давніх-давен існує зв'язок між віками і поколіннями у формах національної свідомості та історичної пам'яті. Особливо сьогодні, у час війни, розв'язаної московським агресором, шукаємо героїчні традиції у своєму минулому. Саме тому громада, батьки, допомагаючи церкві , школі, мають приділяти особливу увагу духовному зростанню юні, вихованню їх в дусі християнських чеснот, моральних і духовних цінностей, у здоровому й активному способі життя".

Активний рухівець проводить вже не перший подібний захід, піклуючись про здорове та патріотичне виховання тернопільської молоді.

Прес-служба НРУ

Чи варто поспішати з 12-річною системою освіти?

Система 12-річної освіти не нова. Ще на початку незалежності Міністерство освіти запропонувало впровадити таку систему навчання, оскільки радянська система освіти, не відповідала світовим стандартам. На жаль, радянська система освіти і надалі у нас існує, але зі зміною суспільства і світогляду людей, ми мусимо змінювати і освіту.

Світова, і європейська зокрема, системи освіти пов'язані із запитом суспільства, є невід'ємною його частиною. Людина навчається для того, щоб розвинути свої здібності, сформувати власну думку і світогляд і, як наслідок, знайти себе у суспільстві, бути корисним суспільству. А суспільство вимагає змін. І ґрунтовних змін, тому в жодному разі не треба впроваджувати 12-річну освіту тільки через те, що така система існує в Європі. Наприклад, у сусідній Польщі - теж пострадянській країні - цей процес був дуже ретельно спланований і надзвичайно щедро профінансований.

Крім того, на мою думку, у нас ще не сформований запит суспільства. На превеликий жаль, ми, на 25 році незалежності, ще й досі не знаємо скільки і які професії нам потрібні. Виробники не вміють спланувати потребу у людських ресурсах у майбутньому. Тому профілізація шкіл на сьогоднішній день не прив'язана до потреб, а буде робитися чиновниками на власний розсуд.

На мій погляд, почати треба з профілізації у старших класах. У початковій школі бажано ввести такі предмети як логіку і психологію, які в подальшому будуть потрібні всім. Чітко прорахувати матеріальний ресурс, який необхідний для втілення проекту 12-річної системи освіти, і чи ми володіємо таким ресурсом. Тільки тоді приступити до реалізації даного проекту. Бо немає нічого гіршого, ніж незавершеність.

Роман Балаш,
директор ССЗШ № 46
ім. В. Чорновола міста Львова

Відбувся конкурс української патріотичної поезії

Миколаївський фонд "Дітям України" разом із обласним управлінням освіти, міськвиконкомом, обласною організацією НСПУ, обласним об'єднанням "Просвіта" ім. Т.Г. Шевченка та обласна організація Народного Руху України в Будинку вчителя провели V конкурс читців української патріотичної поезії ім. Валерія Бойченка. В час російської агресії відбувався конкурс і від збройних сил України залежить її майбутнє. А проведення такого конкурсу серед дітей та юнацтва є поповненням іншої армії, яка сприяє національному відродженню України. А значить теж її могутності. І слово є також зброєю.

Понад 160 школярів Миколаївщини взяли участь у конкурсі, що тривав у двох залах протягом більш як п'яти годин. позмагатися у виразності патріотизму. Для організаторів конкурсу це не стало несподіванкою. Адже вони проводять різноманітні патріотичні конкурси з 1997 року.

Перед початком проведення конкурсу всіх його учасників урочисто привітали народний депутат України V скликання, голова оргкомітету і Миколаївської обласної організації Народного Руху України, президент Миколаївського фонду "Дітям України" Юрій Діденко та виконавчий директор Миколаївського фонду "Дітям України" Катерина Рижова. Юрій Діденко відзначив, що конкурс відбувається в святий для українців день Святої Покрови, створення УПА та день Захисника України Член спілки письменників Людмила Чижова сказала, що Валерій Бойченко своїм життям робив усе, щоб українські цінності запанували у нашому краї, і учасники свою творчою наснагою, читаючи його твори, і не тільки, підтвердили цю істину. Конкурс оцінювало авторитетне журі в складі Юрія Діденка-голови, Катерини Рижової-виконавчого директора фонду "Дітям України", членів Спілки письменників- Віри Маручак, Людмили Чижової, Миколи Журмія - волонтера, режисера, Дудюк Леонід Петрович - доцент, кандидат філологічних наук Миколаївського державного університету ім. Сухомлинського, Ігоря Марценківського - голови обласної організації "Просвіта".

В цей день звучали українські патріотичні поезії місцевих авторів Валерія Бойченка, Дмитра Кременя, Людмили Чижова Віри Марущак та Ліни Костенко, Василя Стуса,. Бориса Мозолевського, Олекси Різниченка, Микола Вінграновський та інших що органічно впліталися в сьогодення.

Започаткована номінація авторської поезії стане традицією, вірші переможців буде друкувати газета "Український південь". В цьому році дипломи першого ступеня отримають Горковенко Маргарита - Миколаївська гімназія №4 "Герої не вмирають" та Гуцаленко Ксенія - Миколаївська ЗОШ № 6 авторський вірш пам'яті В.Бойченка.

Дипломи І ступеня у молодшій групі отримають Кваша Андрій - Миколаївський муніципальний колегіум; Підвишинська Валерія - Миколаївська гімназія №4; Подвіженко Анна - Новокиївська ЗОШ Снігурівський район. У старшій групі: дует: Васютін Єгор, Коюльцова Катерина- Миколаївська ЗОШ № 3: за уривок з роману "Маруся Чурай" Мелікадамян Аліса - Миколаївська ЗОШ №4 імені Молчанова Б.І;

Гелетишак Яна - Пересадівська ЗОШ Жовтневий район; Герасименко Марина - Підгороднянська ЗОШ Первомайський район;

Нагородження переможців відбудеться 21 жовтня о 14.00 в приміщенні Народного Руху України(вул. Велика Морська 45)

Миколаїв Рух/Прес

Народний РУХ України висуває своїх представників до Київської міської ради

Після революції гідності, кияни мають всі підстави на поважне ставлення міської влади до потреб людей. Стосунки між міською владою та киянами мають будуватися на довірі, взаємоповазі та щоденній праці влади над покращанням умов життя городян.

Народний РУХ України висуває своїх представників до Київської міської ради з метою об'єднати Київську громаду над вирішенням нагальних проблем життя міста.

Найперше депутати-рухівці запровадять прозорі правила ухвалення рішень щодо витрат міського бюджету. Кожен киянин має знати на що витрачаються міські кошти та мати можливість надавати пропозиції під час формування бюджету.

Кожен киянин повинен знати як нараховуються комунальні послуги і на що витрачаються зібрані платежі. Ми доб'ємося запровадження прозорого механізму нарахування комунальних послуг, обгрунтування всіх розрахунків та їх перегляду.

Ми вважаємо, що у місті мають виконуватися спеціальні програми підтримки гармонійного розвитку дитини, підтримки людей літнього віку, а також розвитку інфраструктури міста.

Діти - наше майбутнє. Вони потребують належного медичного обслуговування, доброго виховання та освіти, щоб стати успішними у житті;

пенсіонерам - маємо бути вдячні за їхню працю, якою створено передумови нашого розвитку.

Проблема створення привабливого клімату для розвитку бізнесу у Києві є надзвичайно актуальною, бо він є передумовою успішного розвитку міста. Потужним фактором стримування розвитку ділової активності у місті є корупція у міських владних колах. Спільними зусиллями ми її подолаємо!

Київ повинен перейти на засади розвитку екологічного міста.

За визначенням еко-місто - це місто, спроектоване з урахуванням його впливу на довкілля та заселене людьми, які прагнуть мінімізувати споживання енергії, води та продуктів харчування, виключити нерозумне вивільнення теплової енергії, забруднення повітря вуглекислим газом і метаном, а також забруднення води.

Проте без належного розвитку інфраструктури міста - доріг, інженерних комунікацій, транспорту неможливо мінімізувати втрат енергії та ресурсів. Побутові відходи врешті мають стати цінним джерелом вторинної сировини та відновлювального палива.

Ми обов'язково припинимо хижацьку забудову міста, коли новобудови силою без урахування думки мешканців зводяться у парках, на дитячих майданчиках, просто у подвір'ях вже сформованої забудови, що завдає великої шкоди киянам, довкіллю.

Здоров'я киян безпосередньо залежить від якості питної води, тому міська рада буде здійснювати модернізацію міських водогонів та систем підготовки питної води, дбати за міські водойми.

Ми повинні суттєво поліпшити якість міського повітря, не лише контролювати рівень його забруднення, але діяти таким чином, щоб мінімізувати викиди забруднюючих речовин.

Безперечно, проблема особистої безпеки киян від зазіхань грабіжників та пройдисвітів є дуже актуальною. Потерпілі часто не можуть знайти захисту у міліції. Міська влада має суттєво покращити безпеку життя у місті шляхом створення муніципальної поліції.

Запорукою успішного розвитку Києва є чесна міська влада, яка веде постійний діалог із киянами та дослухається до їхньої думки.

Народний РУХ України, який завжди боровся за свободу України, за справедливість, забезпечить такий діалог. Ми йдемо до міської ради, щоб перетворити Київ у комфортне місто для всіх киян, а не лише для окремих осіб; для того щоб вивільнити ініціативу людей на вирішення нагальних проблем міста.

Шановні виборці!

Ми маємо обрати чесну владу!

Разом ми сила. Разом ми переможемо.

Слава Україні.

Від імені кандидатів у депутати до Київради від Народного РУХу України

Валерій Бебик

Професор Валерій БЕБИК: "ЗА НОРМАТИВАМИ ВИКОРИСТАННЯ ВОДИ ВІД КЛИЧКА-ПОРОШЕНКА МОЖНА ВИМИТИ ВСЮ АФРИКУ І КУПИТИ ЗОЛОТІ УНІТАЗИ В КОЖНУ КИЇВСЬКУ КВАРТИРУ!"

28 вересня 2015 року конференція Київської міської організації НРУ (вперше за 10 років!) висунула своїх кандидатів до Київради по всіх виборчих округах. Отже, Народний Рух України відновлено, до нього прийшло дуже багато професорів, доцентів, науковців, представників соціальної сфери та малого бізнесу. Лідером списку НРУ обрано професора, доктора політичних наук ВАЛЕРІЯ БЕБИКА, з яким ми сьогодні і розмовляємо про плани Народного Руху України на виборах до Київради:

РУХ-ПРЕС: Пане Валерію, ви маєте кафедру в Університеті "Україна", авторську програму "Цивілізація Incognita" на телеканалі "Тоніс", є редактором двох наукових журналів. Наскільки ми розуміємо, ви дуже зайнята людина... Навіщо вам Київрада?..

ВАЛЕРІЙ БЕБИК: Це правда, з часом у мене не дуже. Але я живу в Києві. Тут живуть мої діти, і мені боляче дивитися, як Київ із самої зеленої столиці Європи перетворюється на смітник. Влада безсовісно дерибанить майно київської громади і прагне вибудувати тоталітарну корупційну вертикаль. Це треба зупинити.

Саме тому до списку НРУ прийшло багато відомих і талановитих киян, у тому числі жінок, які хочуть зупинити свавілля і непрофесіоналізм Блоку Порошенка-Кличка-Яценюка та їхньої слухняної більшості у Київраді.

Серед них - доктор наук з державного управління Лілія Гонюкова (НАДУ), доктор політичних наук Наталія Латигіна (КНТЕУ), голова Київської організації НРУ Віктор Горбач, відомий письменник і журналіст Олександр Горобець (екс-редактор газети "Правда України", якого режим Кучми-Табачника запроторив до тюрми), журналіст телеканалу "Тоніс" Марина Мороховець і багато інших достойних людей. Вони точно будуть у Київраді в опозиції до корупціонерів і аферистів.

РУХ-ПРЕС: Ви сказали про Блок Порошенка-Кличка-Яценюка. Але ж "Народний фронт" Яценюка-Турчинова не іде на місцеві вибори?

В.Б.: То все - хитра маніпуляція. У нинішньому складі фракції партії В.Кличка "УДАР" у Київраді більшість складають колишні люди "космонавта" Л.Черновецького, який обікрав киян на кілька мільярдів(!) доларів, і Партії регіонів. Тепер він, маючи щонайменше два паспорти, приспівуючи, живе в Ізраїлі, періодично навідуючись на свою дачу в Грузії.

Оскільки В.Кличко має більшість у нинішній Київраді, вся ця "стара гвардія" успішно продовжує грабувати киян. Наприклад, за нормативами використання води від Кличка-Порошенка, якими нас обкладає правляча в Київі влада (Блок П.Порошенка, "УДАР" і "Народний фронт"), можна вимити всю Африку і купити золоті унітази в кожну київську квартиру!..

Що ж стосується "Народного фронту" А.Яценюка-О.Турчинова, то вони, як повідомляла преса, отримали квоту до 40 відсотків у списках партії П.Порошенка "Солідарність", яку нині очолює В.Кличко.

Таким чином стає зрозумілим, що по списку партії "Солідарність" П.Порошенка-В.Кличка іде чимало людей "молодої команди" Черновецького і Партії регіонів, засновником якої був свого часу наш чинний президент. Висновки робіть самі...

РУХ-ПРЕС: Чимало псевдо-опозиційних партій ("Батьківщина", "Самопоміч", "Свобода", що була представлена в уряді А.Яценюка), пишуть на своїх бігбордах передвиборчі гасла на кшталт: "Киянам (львів'янам, волинянам, хмельничанам) - справедливі пенсії з зарплати". Чи є це прерогативою органів місцевого самоврядування?

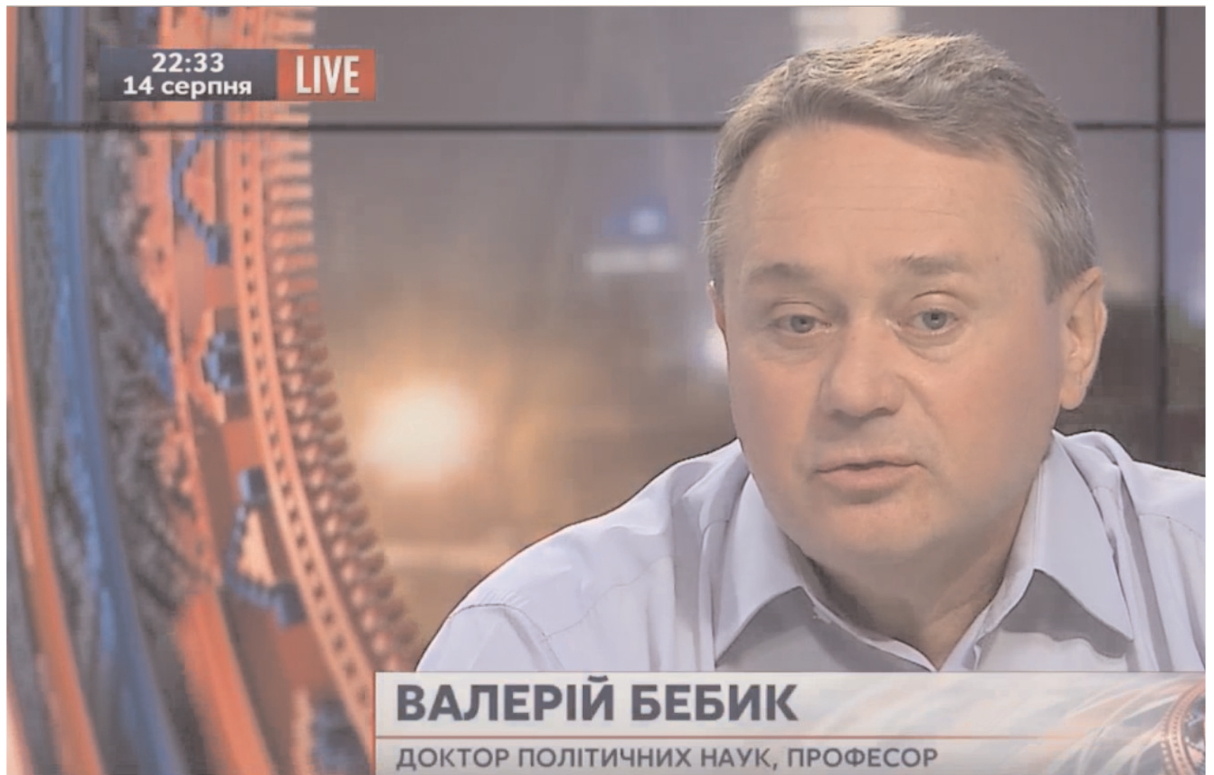
В.Б.: Гарне запитання. Це - маніпуляція. Пенсії і тарифна сітка зарплатні - прерогатива центральної влади, яку очолюють представники "Народного фронту", Блоку П.Порошенка і "УДАРУ", які прагнуть залишитися при владі.

А от з комунальними тарифами Київрада може розібратися. Фракція НРУ у Київраді-2015 і планує цим серйозно зайнятися.

Позаяк нинішня олігархічна влада, в умовах російсько-української війни та окупації Криму продовжує здійснювати з агресором свої бізнес-оборудки, депутати Київради можуть зі свого боку вплинути на цю ситуацію.

Що заважає місцевій владі (київському міському голові та Київраді) в 10-20 разів підняти плату за землю і орендну плату "Сбербанку России", "Альфабанку", "Кофе-хаузу" та іншим бізнес-структурам окупантів, і створити відповідний Соціальний фонд Києва. Цих грошей вистачить, і на обіди київським школярам, і на підтримку українських солдатів на російському фронті...

А наостанку хочу закликати НЕ ГОЛОСУВАТИ за ті партії, що паряться з бігбордів (у тому числі, псевдоопозиціонери з "Батьківщини", "Самопомочі", "Радикальної партії" та "Свободи") і знімаються в телерекламі. Українські патріоти того не мають. І тому українці, на мою думку, повинні підтримати Народний Рух України і в Києві, і по всій Україні!

На фото: професор Валерій Бебик за зйомками своєї авторської програми "Цивілізація Incognita" (телеканал "ТОНІС", щонеделі о 20:00).

НКВД зробив Гната Хоткевича німецьким шпигуном

"Ловко грає, аби ще й очі вийняти, то був би знатний кобзар", – казали сліпі співці, почувши гру на бандурі молодого Гната Хоткевича.

Він народився у Харкові, в родині кухаря та наймички. Родина купця Михайлова, у якого служили батьки, щоліта виїздила в село Деркачі під Харковом. Брали й Гната. Там сліпий "дядько Павло із Деркачів" став його першим учителем гри на бандурі. Хоткевич-молодший блискуче закінчує реальне училище і вступає до Харківського технологічного інституту. Його дипломний проект був, як він сам казав, "непоганий: 4-циліндровий паротяг власної системи; не знаю, як поставити його на рельси - чи пішов би, але на папері виглядав імпозантно". За участь у студентських виступах 1899-го його на рік відраховують з інституту. Тоді він "бандуру під руку й - у Київ, до Лисенка".

- Заграв я йому, - згадував потім. - Подобалося страшенно. Закликає на посаду соліста-бандуриста й дає 60 карбованців на місяць! Ого! Я таких грошей і не бачив зроду.

- З інтелігентів, що досягли віртуозності на бандурі, я знаю одного Хоткевича, який виконує народний репертуар і навіть сам складає на цім інструменті власні твори, - визнавав Микола Лисенко.

Далі були численні виступи з бандурою по всій Україні. А 1902-го Гнат Хоткевич організовує концерт бандуристів на XII археологічному з'їзді у Харкові. Того ж року засновує аматорський робітничий театр - "півтораста душ самих робітників паровозного заводу". Випускає першу книжку "Поезія у прозі". Та через події 1905 року за участь у страйках Хоткевич змушений емігрувати до Галичини, що входила до Австро-Угорської імперії. Із переїздом допомагає Леся Українка.

Захопившись Карпатами, а надто горянами, він пише повість і п'єсу "Довбуш", цикли оповідань "Гірські акварелі" й "Гуцульські образки".

- Про Гуцульщину скажу тільки коротко, що як роззявив я рота від здивування, - казав, - то так із роззявленим ротом і ходив шість літ (еміграції. - Gazeta.ua).

Створений ним драматичний гурток згодом переростає в аматорський гуцульський театр.

Після Лютневої революції 1917 року Гнат Хоткевич повертається до Харкова.

- У стосунках із людьми він був приємний, товариський, але в тривалі зв'язки входив неохоче, - згадувала давня приятелька. - Жінки до нього ставилися приязно, як кажуть, "вилися" навколо, але не тому, що був зальотником. Він мав якийсь братерський чар. Йому можна було розповісти своє горе чи таємницю, і він давав пораду, заспокоював...

Уперше Хоткевич одружився з Катериною Рубанович, донькою купця з Олександрівська (нині - Запоріжжя). Перш ніж обвінчатися, вона вихрестилася. Зближує їх музика: невродлива дівчина музикально обдарована, знає світову класику, чого не вистачає Гнатові. Та мають різні національні погляди, живуть ледь не в злиднях. Дружина поступово віддаляється і врешті, покинувши трьох дітей на Гната та його матір, 1910 року їде до рідні у Москву.

У Галичині Хоткевич знайомиться з літераторкою-початківцем Катериною Гриневич - письменницею Катрею Гриневичівною. Подейкували, що зв'язок цей був "обопільно вигідним": у Хоткевича нібито це був лише нетривалий флірт, а "мадам Гриневич" отримала блискучого редактора, якщо не співавтора своїх творів. Роман заміжньої жінки, матері трьох дітей, із сімейним чоловіком засуджували. Катря їде за Хоткевичем на Наддніпрянщину. Та, народивши сина Володимира, залишає його на руках свекрухи й назавжди повертається до Львова.

З часом Гнат Хоткевич стає замкненим, непривітним. На початку 1920-х він викладає у Деркачівському зоотехнікумі. Там знайомиться із 20-річною ученицею Платонідою Скрипко. Згодом вони одружуються. Мачуху, майже свою ровесницю, старші діти довго не сприймають. Лише на 53-му році життя Хоткевичу вдається розжитися на власний дім. На виселку, за 15 км від Харкова, на одержаний від видавництва гонорар за восьмитомник творів він купує недобудовану хату. Але невдовзі видавництво вимагає повернути аванс - не влаштовує ідейне спрямування творів. Щоб віддати борг, Хоткевич розпродує хатні речі. Знову повертається до бандури, викладає в Полтавській капелі бандуристів. Із виступами його боялися запрошувати - за словами дружини, "щоб, бува, чогось не встругнув на концерті".

Зацькований, він, 60-річний, восени 1937-го пише листа президентові Академії наук УРСР Олександрові Богомольцю. Долучає перелік своїх робіт і просить посприяти у друкуванні "капітальної художньої праці" про Шевченка в чотирьох книгах, підручника "Бандура", "Історичного огляду музичних інструментів". "Я один пробовив усю ту роботу - і все ж попав, на старості, в нужду, справжню голодну й холодну нужду", - пише з гіркотою. Просить надати пенсію і додає: "Всяка одноразова допомога мало того, що гнобить морально, бо її треба випрохувати, але й діє, як гальванізація ампутованої жаб'ячої ноги - нехай іще подригає трошки".

"Дорогой т. Кузоятов! - накладає на листі резолюцію академік Богомолець. - Направляю к Вам письмо писателя Гната Хоткевича. Он, как Вам известно, принадлежит к старой генерации украинских писателей-идеалистов и является носителем (в известной мере) и продолжателем старых традиций в искусстве (бандурист!); стар он уже; несколько больший кусок хлеба, чем ему дают, мог бы удовлетворить его". З ласки Гнат Хоткевич скористатися не встиг: 23 листого 1938 року його арештовують. Після трьох місяців допитів він підписує "зізнання", нібито є німецьким шпигуном.

1928-го в автобіографії для повного видання творів Гнат Хоткевич писав, що розповісти про себе може "в два щоти: родився у Харкові, жив у Харкові, здається, й помру в Харкові, як, або десь поблизу". Його розстріляли 8 жовтня 1938 року в підвалі харківської тюрми НКВД.

В Україні віддавна розмежовували кобзарство й бандурництво. Між незрячими кобзарями й зрячими бандуристами доходило й до сутичок - через різницю в статусі, світогляді та способі життя. Гнат Хоткевич зламав цю межу. У дитинстві, захопившись грою сліпих кобзарів Слобожанщини, він освоїв старосвітський інструмент. Казав, що хоче "вивести бандуру із закапелку кустарництва". А на схилі літ у листі до академіка Богомольця писав: "Я підвів під нього науковий фундамент і від сліпецького примітиву довів до границь справжнього мистецтва".

1907-го Хоткевич уклав "Підручник гри на бандурі", створив концертний репертуар, відмінний від старосвітського. За життя написав понад 600 романсів, хорів, струнних квартетів й інших творів для бандури й оркестру бандур. Зокрема, "Поему про Байду", "Буря на Чорному морі", "Невільничий ринок у Кафі". Вів курси гри на бандурі за новою методикою.

"Бандура прислужилася українській нації більше, ніж шабля", - були переконані учні Гната Хоткевича.

1877, 31 грудня - Гнат Хоткевич народився в Харкові, був первістком Мартина й Ольги Хоткевичів

1901 - після закінчення Харківського технологічного (нині - політехнічний) інституту одружується з Катериною Рубанович

1903 - народжується син Євген; через два роки - донька Тетяна, ще через два - Ольга

1906-1912 - на еміграції в Галичині, по поверненні живе на Вороніжчині

1913 - з'являється на світ син Володимир. Згодом - учений-фізик, член-кореспондент АН УРСР, багатолітній ректор Харківського університету, помер 1982-го

1922 - від шлюбу з Платонідою Скрипко народжується донька Анастасія (померла 1924-го), 1925-го - син Богдан (після війни був засуджений на 10 років таборів, 1961-го зник безвісти), 1928-го - донька Галина (живе в місті Гренобль, Франція)

1934 - упав під вагон потяга, що вже рушив. Колесо проїхало по нозі. Рік лікувався. Відтоді сильно шкутильгав

1938, 8 жовтня - страчений за вироком "особой тройки" НКВД

Платоніду Скрипко ув'язнили 1945-го. 1954-го писала до Хрущова з проханням сповістити про долю чоловіка. Їй повідомили, що той помер у в'язниці від серцевого нападу 1942 року. Після звільнення жила на Прикарпатті, померла 1976-го.

Цей день довелося завоювати. Жодні круглі столи, політичні та історичні дискусії, численні мітинги впродовж років не здатні були змусити владу визнати 14 жовтня державним святом. Тільки кров Майдану та війна на Сході зробили це.

Не зіпсувати свята

Такою є ціна змін у нашому календарі, де ще донедавна існувало 23 лютого - День захисника Вітчизни - "данина традиції" радянських часів, тоді як повага до власне українських традицій була геть не в тренді. Їх ушановували десь поза колонними залами, помпезними сценами, просторими кабінетами. Простіше кажучи, на вулиці. Церковний люд звично йшов до храму, поспіхом, аби встигнути ще й на роботу. Патріотичні сили влаштовували марші, які рідко минали без сутичок: чи то з червоними, що тоді ще грозилися "зупинити бандерівців" десь на Бессарабці, біля пам'ятника Леніну (пам'ятаєте такий?), чи то з міліцією, "натасканою" на "радикальні націоналістичні елементи". І гасло "Слава Україні! Героям слава!" можна було почути тільки тоді, й зовсім не від поважних чиновників чи генералів.

"Покрова - наше свято, Бандера - наш герой!" - лунало в столиці й багатьох інших містах, однак влада не квапилася це визнавати: боялася. Бо раптом когось образить, ну не просто когось, а Росію, жити з якою за одним літочисленням було чимось на кштатл правил доброго тону, ба навіть спільні підручники з історії писати поривалися. Але страх лікується. Навіть задавнений посттрадянський. І ось уже з високих трибун звучать привітання з Днем захисника України, дата якого не може викликати запитань і сумнівів у громадян незалежної держави.

Нагороди й урочистості до 14 жовтня - це природно, і годі шукати якоїсь нещирості влади в таких діях. Коли ж іще, зрештою, згадати про своїх героїв: сучасників, живих і полеглих, предків, що боролися за нашу свободу? Головне не піддатися спокусі. Спокусі творити ще один привід для цілком совкових за духом заходів, формальної відбувальщини. Спокусі роздавати ордени-медалі разом із достойниками особам "умовно причетним". Спокусі обернути національне свято на мілітарну шароварщину. Спокусі "просто дати людям іще один вихідний". Спокусі не почути за фанфарами скривджених, забутих нашою бюрократією бійців (а їх не бракує), які поневіряються в пошуку потрібних довідок про свою участь у війні.

Зіпсувати свято може не тільки влада. У суспільстві теж є свої "демони", здатні спаплюжити світлі починання. У календарі українських маркетологів 23 лютого й 8 березня зручно вмостились одне біля одного. "Дівчатка вітають хлопчиків, потім навпаки", - цю нехитру стратегію, вироблену ще методистами радянських шкіл, добре засвоїли в умовах ринкової економіки. Акції, знижки, дискотеки й корпоративи - все було налаштовано на "чоловічі" й "жіночі" дати. Звісно, це не було ноу-хау українського маркетингу: моду на пострадянському просторі традиційно диктувала Москва, у нас лише мавпували, і то не надто талановито. Обділені фантазією українські піарники та інші "креакли" прагнуть і сьогодні адаптувати День захисника України як такий собі аналог 23 лютого, дещо змінити атрибутику - ну хіба складно надягнути замість радянської пілотки мазепинку - і все, свято наближається. "Что подарить мужчине на День защитника?" - спам такого змісту напередодні 14 жовтня не був рідкістю. Знову належність до певної статі стає приводом для подарунків та веселощів. Підтягуються під цю традицію й освітні заклади, у яких совкова інерція залишається доволі відчутною. Стоп! Згадаймо про "собівартість" цього свята. День захисників, а це не тільки чоловіки. День героїв, які не вмирають. Фронтовики мовчки п'ють третій тост. Тож прикрутіть трохи звук на своїй "покровській" дискотеці. Так, це не день жалоби, але привід згадати полеглих куди більший, аніж стрибати під акомпанемент "всем понятной" російської попси.

Націоналісти. Без них не було б цього свята. Як і Майдану, і ще багато чого. Вони знову в опозиції, громадська думка знову до них не надто прихильна. У них своі розчарування: невизначений статус на війні (у більшості), поганий мир із ворогом, ув'язнені соратники. І свої спокуси. Спокуса розпочати нову революцію - тут, зараз, криваву й непередбачувану. Спокуса "відкрити другий фронт у Києві", який зрештою може покласти край державі. Спокуса піддатися на провокацію і забезпечити потрібну картинку (біс уже з тими російськими телеканалами!) для світових медіа, дискредитувати країну: себе, міліцію, саме свято. Цьогорічний марш, можливо, як ніколи став для них іспитом на політичну зрілість, психічну стійкість, урешті-решт. Здається, витримали. Вибух петарди - дрібне хуліганство без серйозних наслідків.

Суть й атмосфера свята залежать не останньою чергою і від його інформаційного наповнення. Якщо в День захисника український глядач і далі дивитиметься фільми про чужих ментів та морпіхів, годі чекати патріотичного піднесення. Якщо набити оскомину знятим у 90-х "Нескореним" і ще кількома примітивними стрічками про УПА, то осіння нудьга гарантована. Якщо створювати українські аналоги "голубих огоньков" до Покрови, ефект буде відповідний. Традиції святкування треба започатковувати тут і зараз: кінематографічного матеріалу навколо хоч гребли гати. Про тих-таки козаків і повстанців можна розповісти без хрестоматійного лиску й по-сучасному - було б бажання. Передусім у медіа-менеджерів, що звикли сприймати цільову аудиторію як людське стадо. Ця "мода" прийшла теж відомо звідки, але час уже зрозуміти всім, що російські моделі в нас не працюють, а впливають хіба що на потенційну "вату".

Цього року свято не зіпсували. Попри численні загрози й спокуси. Але вони залишаться. І додадуться нові. Наприклад, скасувати День захисника України в межах подальших компромісів із самопроголошеними "республіками". Наприклад, замінити на який-небудь абстрактний "день примирення", викинувши згадки про УПА. Бо 14 жовтня - це чи не єдине свято в сучасному українському календарі, яке всерйоз подразнює весь "русский мір" та вірного радянській матриці Владіміра Путіна. Однак вороття не буде: якщо влада й замислиться над таким, суспільство вчасно нагадає про зміст і ціну цього дня, до визнання якого ми йшли десятиліттями.

ВИЙШЛА ДРУКОМ КНИГА ПРО ЗАСНОВНИК УПА - ТАРАСА БУЛЬБУ-БОРОВЦЯ

Щойно в редакції газети "Гарт" побачила світ книга рухівця, журналіста-дослідника Івана Ольховського "Засновник УПА(1941-1943). Непрочитані сторінки життєпису Тараса Бульби-Боровця".

Автор, озброївшись найновішими на сьогоднішній день архівними документами, спогадами очевидців, спробував розвіяти низку міфів про поліського отамана, які створила радянська пропаганда і які донині продовжують підживлювати деякі новітні законодавці історичної ниви.

У гострій полеміці з ними дослідник намагається дати відповіді на запитання: Тарас Бульба-Боровець - національний герой чи самозакоханий отаман-анархіст? Державник-організатор українського війська, який діяв від імені уряду УНР у вигнанні, чи "платний агент німецької розвідки"? Скільки вояків налічували його партизанські підрозділи? Чи був отаман ініціатором антипольських акцій на Волині? Чому бульбівські повстанські відділи не об'єдналися з бандерівськими?knyga1

У книзі з'ясовується структура військових формувань Бульби-Боровця, подаються відомості про командний склад "Армії без держави", досліджується діяльність поліського отамана уповоєнний період.

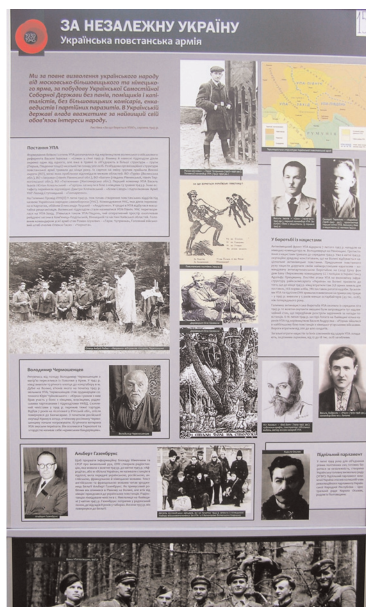
Науково-публіцистичне видання містить низку досі неопублікованих архівних документів. Розраховане воно на допитливого і вдумливого читача, який цікавиться національною історією.

Прес-служба НРУ

Обчухрана історія УПА від УІНП

Нині Україною мандрує фотодокументальна виставка "Українська Друга світова", яку організував Український інститут національної пам'яті за участю Центру досліджень визвольного руху. На її відкритті у Києві директор Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович зазначив: "Ми вирішили показати всю багатоманітність Другої світової війни, яка відбувалась на території України, і участь українців у цій війні". А у Львові, як передає агентство Галінфо, чоловий УІНП заявив: "Доки в свідомості українців існуватимуть міфи, зокрема, пов'язані з Другою світовою, до тих пір нами будуть маніпулювати і нас розколювати. Щоб спростовувати ці небезпечні міфи, Український інститут національної пам'яті підготував цю виставку". Не знаю, чи хтось міг би не вітати таку чудову ідею.

Однак втілення її, виявилося не таким чудовим. Зокрема, маю на увазі 15-й стенд: "За незалежну Україну. Українська повстанська армія". В інформації "Постання УПА" зазначається: "Формування боївок і сотень УПА розпочалося під керівництвом волинського військового референта Василя Івахова - "Сома" у січні 1943 р.". А тепер давайте звернемося до книги Ігора Марчука "Командир УПА-Північ Дмитро Клячківський - "Клим Савур", де події цього часу викладені на підставі документів, а не голослівно, як на стенді УІНП. Історик, зокрема, подає листа волинського крайового провідника ОУН(Б) Дмитра Клячківського "Охріма" до Сарненського окружного провідника Івана Литвинчука "Дубового" від 3 лютого 1943 року, де зазначено: "Друже "Дубовий"! До Вас іде Іван. З мого наказу він перебирає на цілій лісовій полосі, також і у вас від Бресту по Гомель, військові справи. Він буде кермувати всіма військово-партизанськими акціями по тій території. Всі військово-партизанські частини, розкинені на тій території, а також і ваша військова частина на йому підпорядковуються, чи як окрема бойова група, чи просто увійде у сформовані ним частини". Як підкреслює дослідник, у коментарі до цього листа, "зміст його свідчить, про наявність на Поліссі військово-партизанських частин ОУН(Б), які не використовували назви УПА і мають бути об'єднані під керівництвом Сергія "Качинського "Івана" в один військовий відділ. Очевидно, відділ, про який згадано в тексті - це перша сотня під командуванням Г. Перегійняка-"Коробки". Сформована вона була 22 січня 1943 року на хуторі Поляни Сарненського району Рівненської області. Лише 15 лютого, а не в січні 1943 року крайовий військовий референт ОУН(Б) Північно-західних українських земель Василь Івахів -"Сом" у селі Піддубцях Теремнівського району скликав нараду обласного та окружного активу ОУН(Б), щоб обговорити створення національних партизанських загонів,- пише Ігор Марчук. Але й на цій нараді не було мови про те, що військові формування ОУН(Б) матимуть назву Українська повстанська армія. Тільки на переговорах крайового керівництва ОУН(Б) з Тарасом Бульбою-Боровцем 9 квітня 1943 року було досягнуто домовленості про використання бульбівськими і бандерівськими відділами на той час уже популярної назви УПА, йдеться у книзі історика.

Ще один міф УІНП створив у замітці "У боротьбі з нацистами", де сказано, що Антинімецький фронт УПА відкрила 7 лютого 1943 року нападом на німецьку комендатуру міста Володимирця на Рівненщині. Водночас у звіті оперативної групи НКВД СССР, складеному після січня 1943 року зазначається: "В середине октября нам стало точно известно, что один из отрядов "Т. Бульбы" совершил вооруженный налет на с.Межиричи (райцентр), где им были убиты: немецкий комендант района, ляндвирт и голова райуправы". Ще про одну анти німецьку акцію отамана у своїх спогадах пише колишній командир групи розвідки радянського спеціального партизанського загону Дмитра Медведєва - Борис Крутиков: "В ніч з 2-го на 3 грудня 1942 року група озброєних людей, які видавали себе за радянських партизанів (для цього на головних уборах були начіплені червоні стрічки або червоні зірки і встановлено пароль "Сталінград - Москва"), зробила наліт на районний центр Ровенської області м.Тучин. Після невеликого бою з німцями та поліцією (як пізніше виявилось, поліція про це була вже повідомлена), група розпочала вивезення майна типографії. Шрифти, ротаційні машини та деякий інший інвентар типографії було навантажено на сани. Основні типографські машини залишились невивезеними. Через 1,5-2 години, коли з міста Рівне під'їздили на машинах німці, група залишила м.Тучин і виїхала в напрямку на північ. Прийнявши цю озброєну групу за радянських партизан, я активно допомагав їм у погромі районної управи і вивезенні типографії. Вранці група опинилась в селі Медведівка. Після відпочинку мене було запрошено до отамана. Цим отаманом виявився Тарас Боровець".

Як зазначає кандидат історичних наук Юрій Каліберда у журналі "Воєнна історія" №1 за 2010 рік, "першим бойовим виступом відділів А. Мельника проти німецьких окупантів слід вважати збройний напад групи під командуванням поручника Білого наприкінці січня 1943 року на в'язницю в місті Дубно, наслідком якого стало звільнення 60 в'язнів".

Дуже жаль, що намір Українського інституту національної пам'яті показати багатоманітність Другої світової війни та спростувати живучі міфи про неї, у нашому випадку перетворилося на чухрання історії та творення нових міфів.

Іван Ольховський.

Ніжинські рухівці допомагають дворовому футболу

На футбольному полі у міському парку ім. Т. Г. Шевченка за підтримки Народного Руху України відбувся перший відкритий кубок м. Ніжин з дворового футболу.

З самого ранку на футбольній арені панувала святкова атмосфера, якій сприяла як осіння погода, так і настрій гравців. На турнір було заявлено 14 команд, які заздалегідь були розбиті на чотири групи, з яких у півфінал виходила лише одна. Оскільки це дворовий футбол, то й відносно команди були рівні (в кожній команді були і професіонали, і любителі, і сорокарічні чоловіки та шістнадцятилітні юнаки).

Переможцем групи "А" стала команда "Дружба" с. Черняхівка. У групі "В" з упевненістю перше місце посіла команда "Україна" с. Крути - с. Кунашівка. Не без зусиль в групі "С" перемогла команда з справжньою дворовою назвою "Фірмове взуття". Прогнозованим фіналістом групи стала команда ДЮСШ м. Ніжин.

Під час перерв між іграми гравці та вболівальники пригощалися чаєм та печивом, які люб'язно надав як спонсорську допомогу кандидат до міськради від Народного Руху України у 24 округзі - Нещерет Олексій Анатолійович.

Пообіді розпочався півфінал кубку. Жереб звів в ? фіналу двох сусідів району ФК"Дружба" с. Черняхівка та ФК "Україна" с. Крути- с. Кунашівка. З перших хвилин ініціативу взяла команда з патріотично назвою "Україна", яка завершила гру з розгромленим рахунком 0:4.

Значно цікавішим був другий півфінал, де зійшлися дві ніжинські команди. Сили команд були рівні, але в середині другого тайму ФК "Фірмове взуття" відкрила рахунок і в думках вже святкувала перемогу.Суперник на останніх хвилинах завдяки вдало проведеній контратаці зрівняв рахунок і перевів гру у після матчеві пенальті, до речі,у групових матчах їх також було декілька. Але все-таки фортуна і наполегливість вивела команду "Фірмове взуття" до фіналу.

Після чаювання команди "Дружба" і ДЮСШ розіграли третє призове місце. Більш стійкими виявилися гравці з району з рахунком 2:1, а почесне третє місце отримала ФК "Дружба"

Фінальна гра почалася обережно і майже весь перший тайм пройшов без моментів. Обидві команди добре оборонялися і час від часу проводили обережні контратаки. В середині другого тайму після блискавичного виконання стандарту гравці ФК "Фірмове взуття" забили перший і, як виявилося, переможний м'яч. Хоча крутяни і намагалися відігратися, але суперник міцно тримав перемогу в руках. І ось фінальний свисток - радість переможців і засмучені обличчя переможених.

Із рук кандидата на посаду міського голови від партії Народний Рух України - Юрія Будякова ФК "Дружба" с. Черняхівка отримала почесну грамоту за зайняте третє місце. Додав трохи оптимізму крутянам Юрій Володимирович, подарувавши фірмового м'яча та грамоту за друге місце. Тріумфатори - команда "Фірмове взуття" від партії Народний Рух України отримала почесний кубок переможця відкритого турніру з дворового футболу, грамоту, шкіряну кулю та грошову винагороду.

Турнір пройшов на високому рівні, не зважаючи на те, що організували його звичайні любителі футболу - Кобизький Михайло та Левченко Дмитро, за що їм велика подяка.

Восьмирічна киянка стала чемпіонкою Європи з шахів

На шаховому турнірі у хорватському місті Пореч київська школярка Вероніка Веремюк здобула чемпіонство Європи серед юнаків і дівчат у віковій категорії до 8 років.

Про це інформує прес-служба Міносвіти.

Юна киянка перемогла у своїй групі, вигравши у суперників вісім партій поспіль. У завершальній стадії Вероніка зустрінеться з суперницею з Росії. Проте ця партія не матиме жодного турнірного значення, оскільки дівчинка вже гарантувала собі перемогу.

Всього у чемпіонаті Європи взяли участь 49 дівчаток з різних країн.

Вероніка вже має довгий список перемог: чемпіонка України 2015 року серед дівчаток до 8 років, командна першість серед школярів Києва зі швидких шахів і бліцу; бронзовий призер чемпіонату України 2014 року серед дівчат до 8 років.

Фото: clubtovarisch.wordpress.com

«І на тім рушникові...»

(Закінчення. Початок у "Часі Руху" № 10, 11,12,14,15,16)

Метою акції "Обніміться ж брати мої ...!" було створити Рушник Великому Тарасу, а під час вишивання рушника показати єдність духу Шевченка й багатовікової культури нашого народу. Рушник пронести шляхами Т. Г. Шевченка, увібрати силу й вдячність нашого народу в рушник, який став подарунком Великому Тарасу на честь його 200-річчя, одночасно ця акція піднімала дух українства, нагадала нам, що ми не кріпаки, а володарі своєї культури й духовності у своїй землі, дарованій Богом. Одночасно така акція дозволлила разом з вишиванням провести різні заходи (концерти, виставки, тощо), що стало своєрідною шевченкіаною. Незважаючи на війну, ми не тільки продовжили акцію, а розширили її, вона стала й науково-культурною. У ліцеї "Голосіївській" №241, окрім презентації Рушника національної єності, вишивання Рушника Великому Тарасу, читали вірші Шевченка, співали пісні на його слова, а потім голова правління Товариства "Знання" України В. Кушерець презентував свою книгу "Завжди сучасний Т. Шевченко в просторі та часі". А Народний артист України Фемі Мустафаєв виконав чимало пісень на слова поета. Особливо добре сприймали люди можливість кожному своїми декількома стібками в Рушнику Великому Тарасу вшанувати його й залишити своє прізвище в паспорті рушника на згадку наступним поколінням.

Є Рушник національної єдності - він діє, перед ним стають на коліна, плачуть, на генетичному рівні під його впливом згадують, що вони українці, нащадки славетного народу. Він уже презентований 90 разів, у тому числі не менше десяти - за кордоном. Він давно визнаний ОБЕРЕГОМ громадян України й українців за кордоном. Іноземці його сприймають більше як чудо, створене народом з величезною історією і культурою. Коли їм розповідаєш про те, що Анна - донька Ярослава Мудрого й королева Франції - у 1049 р. везла до Франції 60 вишитих речей, Євангелія та ще й бібліотеку, у них викликає це не подив, а шок, вони часто просять це повторити, а на українців починають дивитись як на велику націю. Виконавча дирекція акції "Рушник національної єдності" давно переконалась, що цих презентацій замало, люди хочуть бачити Рушник, отримати від нього ту силу, яка в ньому сконцентрована багатовіковою історією усієї України, почути про символи (узори), які несуть прадавню інформацію про людей на нашій землі з часів мезинської та трипільської культури.

Нерідко в Україні рекламують та організовують виставки картин, скульптур, які зрозуміти й сприйняти тяжко, від них інколи тягне холодом і чужиною. А хто чув про виставки українських рушників? Ми зробили декілька маленьких виставок рушників у Італії, Молдові, Канаді, Польщі разом з презентацією Рушника національної єдності. Хто бачив ці виставки, щонайменше був здивований наявністю такого багатства в українців. Поляки відверто визнали, що українці в рушниках та вишивці непереможні. Влада Польщі дала п'ять хвилин прямого ефірного часу, щоб ми розповіли про Рушник національної єдності.

Півтора року вишивався Рушник Великому Тарасу, незважаючи на війну, його вишивали в Москві, Санкт-Петербурзі, прифронтовому місті Маріуполі та ще багатьох містах і селах України. Він уже має скриню, котушку й усе, що треба для зберігання. Настане час і він займе місце в музеї Т. Г. Шевченка, як символ шани Великого Тараса нашим народом, нашим поколінням. Участю у його створенні засвідчили свою любов понад півтори тисячі осіб. До речі, усі узори трьох згаданих рушників описані етнографами, кожна дія оформляється протоколом, світлинами, списками учасників. Це стане колись історично-науковим матеріалом. Документально буде збережено, наприклад, те, що Глікерія (Ликера) Полусмак не тільки була нареченою Т. Шевченка, а й вишила рушник, де через узор розповіла про своє кохання до нього. Цей узор уже на скрині під лаковим розписом.

Історія України надзвичайно багата й зафіксована не тільки літописцями, а й народними українськими майстрами - вишивальницями, художниками, майстрами по дереву, кераміці й металу. Треба тільки вміти читати їх твори й цінувати.

Микола Степаненко, рухівець.

Активісти виграли суд: українці можуть платити за електрику за старими цінами

Окружний адміністративний суд Києва визнав незаконним лютневе підвищення тарифів на електроенергію, тому українці можуть платити за світло за старими тарифами - заявив в ексклюзивному коментарі ІБ "Правий" правозахисник Анатолій Башловка.

У травні громадські організації, об'єднані в спільну ініціативу "Ціна Життя", оскаржили в Адмінсуді Києва постанови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), про підвищення тарифів на газ, електроенергію, опалення. 8 вересня суд визнав постанову НКРЕКП від 26 лютого 2015 року № 220 "Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню" незаконною і нечинною з моменту прийняття.

"В суді за допомогою юридичної аргументації ми довели, що на електроенергію тарифи є необґрунтовано підвищені. Така сама ситуація з водовідведенням, з водопостачанням, з гарячою водою, газом. На сьогодні ми виграли першу інстанцію - після цього люди будуть мати право подати зустрічні позови до енерговиробників. Ми дали можливість простим українцям повернути переплачені гроші назад. Зробити перерахунок і не платити зайве. Сьогодні це перша ластівка - далі будуть інші ластівки, пов'язані з газом, водовідведенням і водопостачанням, іншими послугами", - сказав Башловка.

Він додав, що рішення суду набуває чинності через десять днів після ухвалення, якщо не буде подана апеляція.

Він назвав дії держави в особі НКРЕКП щонайменш дивними, адже Національна комісія повинна стояти на сторожі прав споживачів і дозволяти тільки аргументоване підвищення тарифів на компослуги, натомість вона дає можливість наживатися комунальним компаніям за рахунок людей.

Башловка подякував адвокату Олександру Оленченку за юридичний супровід справи в суді та представникам ініціативи "Ціна Життя" та Автомайдану за активну участь у процесі.

Суд визнав Постанову НКРЕКП незаконною, бо згідно чинної на момент її прийняття редакції частини 2 статті 12-ї Закону "Про електроенергетику" виключні повноваження встановлювати тарифи на електроенергію мала тільки попередниця НКРЕКП - Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики (НКРЕ). А такі повноваження були надані НКРЕКП тільки законом від 4 червня 2015 року, який набув чинності 16 липня 2015 року. Тобто НКРЕКП в лютому не мала повноважень підвищувати ціни на світло.

ІБ "Правий".

Шеф-редактор Василь Куйбіда

Індекс: 91216 Часопис Народного Руху України. Зареєстровано Державним комітетом телебачення й радіомовлення України 01.06.2004 р. Серія КВ № 8802.
Адреса: 01054, м. Київ-54, вул. Олеся Гончара, 33. Адреса сайту: www.nru.org.ua Тел.: (044)246-47-63, E-mail:ruhpress @ukr.net

У номері використано повідомлення nru.org.ua, unian.net, maidan.org.ua, gazeta.ua, ukrslovo.org.ua , dt.ua, radiosvoboda.ua, pravda.com.ua